



זוהר היומי

זוהר במדבר – דף רמ"ז ע"ב

פרשת פנחס

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רמ"ז ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

כְּתִישִׁין, וְאַפִּיק מְכָל אֵינֹן שְׁיִיפִין עֲלָאִין, דְּאֵינֹן זִיתִין קְדִישִׁין, מְשַׁח רְבוּ בְּתִיאֻכְתָּא שְׁלִים, לְגַבֵּי נֻקְבִּיהָ. וְאִי לָא כְּתִישׁ, לָא יְפֻוק הָהוּא מְשַׁחָא, אֶלָּא בְּלָא תִיאֻכְתָּא דְשְׁיִיפִין, וְהָהוּא נְגִידוֹ, לָא אֶתְהַנֵּי מִנִּיהָ נֻקְבָא, וְלָא הָוִי כְּדָקָא יָאוּת, עַד דְּתִהָא בְּלוּלָה מִנִּיהָ מְכָל שְׁיִיפִין. וְעַל דָּא בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כְּתִית, לְאַתְהֲנָאָה וּלְאַתְזָנָא מִנִּיהָ. (אמר רעיא מהימנא)

תרגום לעברית

וְהַצְדִּיק הוּא שְׁכוּתֵשׁ כְּתִישוֹת, וּמוֹצִיא מְכָל אוֹתָם אֵיבָרִים עֲלִיוָנִים, שְׁהֵם זִיתִים קְדוּשִׁים, שֶׁמֶן הַמְשַׁחָה, בְּתִשּׁוּקָה שְׁלֵמָה לְגַבֵּי הַנְּקֵבָה. וְאִם לָא יִכְתֹּשׁ, לָא יֵצֵא אוֹתוֹ הַשֶּׁמֶן, אֶלָּא בְּלִי תִשּׁוּקַת הָאֵיבָרִים. וְאוֹתוֹ שֶׁפֶע לָא תִהְנֶה מִמֶּנּוּ הַנְּקֵבָה, וְלָא יִהְיֶה כְּמוֹ שְׂרָאוּי עַד שֶׁתִּהְיֶה בְּלוּלָה מִמֶּנּוּ מְכָל הָאֵיבָרִים. וְעַל זֶה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כְּתִית, לְהַנּוֹת וּלְהִיּוֹת נְזוּנָה מִמֶּנּוּ.

רעיא מהימנא (שייך לקמן סוף ע"ג (נ"ל דצ"ל ע"ב)) אָמַר רַעְיָא מְהִימְנָא, בּוֹצִינָא קַדִּישָׁא, כַּמָּה מְתִיקִין מִלָּה, וְדַאי אֶתְמַר הָכָא, בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כְּתִית. וְאֶתְמַר הָתָם, בְּאוֹרֵייתָא דְּבַעַל פָּה, בְּלוּלָה בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּתַלְמוּד. וְעוּד אֵית רָזָא תַנְיָנָא, בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כְּתִית. וְדַאי לָאו אוֹרֵייתָא אִיהִי בְּלוּלָה. אֲלֵא לְמַאן דְּסָבִיל כַּמָּה מְכַתְּשִׁין בְּגִינָה. כַּמָּה דְּאוּקְמוּהָ מְאֲרֵי מִתְנִיתִין, דְּלִית אוֹרֵייתָא מְתַקֵּימַת, אֲלֵא בְּמִי שְׁמִמִּית גְּרַמִּיהָ עָלָה. וְעוּד אָמְרוּ, בְּזִמְן שְׁאַתָּה מְכַתֵּת רַגְלֵיהָ מִמְּדִינָה לְמִדִּינָה, תִּזְכָּה לְרֵאוּת פְּנֵי שְׂכִינָה.

תרגום לעברית

אָמַר הַרְוֵעָה הַנְּאֻמָּן, מְנוּרָה הַקְדוּשָׁה, כַּמָּה מְתוּקִים דְּבָרֶיהָ. וְדַאי נֶאֱמַר כָּאן בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כְּתִית, וְנֶאֱמַר שֶׁם בְּתוֹרָה שְׁבַעַל פָּה, בְּלוּלָה בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּתַלְמוּד. וְעוּד יֵשׁ סוּד שְׁנִי, בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כְּתִית - וְדַאי אֵין הַתוֹרָה הִיא בְּלוּלָה אֲלֵא לְמִי שְׁסוּבֵל כַּמָּה יְסוּרִים בְּשִׁבְלָה, כְּמוֹ שְׁפִרְשׁוּהָ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, שְׁאֵין הַתוֹרָה מְתַקֵּימַת אֲלֵא בְּמִי שְׁמִמִּית עֲצָמוֹ עָלֶיהָ. וְעוּד אָמְרוּ, בְּזִמְן שְׁאַתָּה מְכַתֵּת רַגְלֵיהָ מִמְּדִינָה לְמִדִּינָה, תִּזְכָּה לְרֵאוּת פְּנֵי שְׂכִינָה.

טקסט הזוהר

וְעוּד בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כְּתִית, דָּא הוּא דְּמַקְיִים פֶּת בְּמַלְח תַּאכַּל, (יחזקאל ד') וּמִים בְּמִשְׁוֹרָה תִּשְׁתָּה. וְעוּד בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כְּתִית, הֵדָא הוּא דְּכַתִּיב, (ישעיה נג) וְהוּא מְחוּלָּל מִפְּשָׁעֵינוּ מְדוּכָא מְעוֹנוֹתֵינוּ. וְעוּד בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כְּתִית, דָּא צְדִיק חֵי עֲלָמִין, דְּנִגִּיד טַפִּין קַדִּישִׁין, דְּאֵינוּן פִּירוּרִין כְּיָתִים, מְמוּחָא עֲלָאָה, דְּאֵינוּן חַד עֲשָׂרוֹן לְקַבֵּל י'. וְשְׁנֵי עֲשָׂרוֹנִים, י' י'. וְשִׁלְשָׁה עֲשָׂרוֹנִים לְפָר, י' י' י'. וְאֵינוּן עֲשָׂרוֹן לְכַבֵּשׁ, וּב' עֲשָׂרוֹנִים לְאֵיל, וְשִׁלְשָׁה עֲשָׂרוֹנִים לְפָר.

ועוד בלולה בשמן כתית - זהו שמנים פת במלח תאכל (יחזקאלד) ומים במשורה תשתה. ועוד בלולה בשמן כתית - זהו שפתוב (ישעיה נג) והוא מחלל מפשענו מדכא מעונתינו. ועוד בלולה בשמן כתית - זה צדיק חי העולמים שמושה טפות קדושות, שהן פרוורים כזיתים, מהמלח העליון, שהם עשרון אחד כנגד י'. ושני עשרונים - י' י'. ושלשה עשרונים לפר - י' י' י'. והם - עשרון לכבש, ושני עשרונים לאיל, ושלשה עשרונים לפר.

טקסט הזהר

ורזא דמלה אמרו בתעניות, אין טפה יורדת מלמעלה, שאין עולין כנגדה טפיים. ואינון ברזא דא ג ורמזו דילהון לקבל תלת מוחין. חד מוח הזכרון. תננינא מוח המחשבה. תליתא מוח הדמיון. הדמיון והזכרון סלקין מן לבא המחשבת נחתא על לבא ומקבלין לה עליהו כמלכא בגין דהאי אדם דאיהו מחשבה דרכיב ושלטי על חיוא תליתא ונחית עליה לגבי תרין חיוון ופתחין גופיהו לקבלא לה כגון חולם על צירי אתעביד סגולתא ודא פתר עליון על חכמה ובינה.

תרגום לעברית

וסוד הדבר אמרו בתעניות, אין טפה יורדת מלמעלה שאין עולות כנגדה טפיים. והם בסוד זה: והרמז שלהן כנגד שלשה מחין. אחד - מוח הזכרון. שני - מוח המחשבה. שלישי - מוח הדמיון. הדמיון והזכרון עולים מן הלב. המחשבה יורדת על הלב, ומקבלין אותה עליהם כמלה, משום שזה האדם, שהוא מחשבה, שרוכב ושולט על חיה שלישית, ויורדת עליה אצל שתי החיות, ופותחים כנפיהם לקבל אותה כמו נקוד חולם על צירי - נעשה סגולתא, וזה פתר עליון על חכמה ובינה.

עשרון ושני עשרונים, רמזין לתלת חיון דמרכבתא עלאה. דאינון: גדולה, גבורה, תפארת. שלשה עשרונים, רמזין: לנצח, הוד, יסוד. מרכבת המשנה. רביעית ההין: דא מלכות קדישא, ה' רביעאה מן שם ידו'ד. דאיהו ארבע אנפי אדם. (ע"כ רעיא מהימנא).

תרגום לעברית

עשרון ושני עשרונים רומזים לשלש חיות של המרכבה העליונה, שהן: גדולה, גבורה, תפארת. שלשה עשרונים רומזים לנצח, הוד, יסוד. מרכבת המשנה. רביעית ההין - זו מלכות הקדושה, ה' רביעית משם יהו"ה, שהוא ארבע פני אדם. (ע"כ רעיא מהימנא). (ובחבור קדמון).

טקסט הזוהר

רביעית ההין, רגלא רביעאה לכרסיה עלאה, ואיהו עולה תמיד לגביה בכל יומא ויומא, עד מחשבתא עלאה, דלית לה סוף. ובגין דא, עולה קא אתיא על הרהור הלב.

תרגום לעברית

רביעית ההין, רגל רביעית לכסא העליון, והיא עולה תמיד אצלו בכל יום ויום עד מחשבה עליונה שאין לה סוף, ומשום זה העולה באה על הרהור הלב.

טקסט הזוהר

רעיא מהימנא ובחבורא קדמאה אמר, רעיא מהימנא, והיא תגא דזרקא, איהי יוד, רביעית. אוף הכי בחיה דשמה אדם, דארבע אנפין דיליה דאינון ידו'ד, מקף שופר הולך סגולתא. תלת חיון, דאינון תריסר שבטין. (ע"כ רעיא מהימנא).

ובחבור הקדמון אמר, רועה נאמן, אותו טעם של זרקא היא אות יו"ד, רביעית. אף כן בחיה ששמה אדם, שארבע פנים שלה שיהם יהו"ה, מקף שופר הולך סגולתא. שלש חיות שהן שנים עשר שבטים. (ע"כ רעיא מהימנא).

טקסט הזהיר

ובחבורא קדמא, עולת תמיד, איהי רגל רביעאה לזכרסיה עלאה, דא עולה תמיד בכל יום, מאינון יומין שית דבראשית. בשבת על חד תרין, בגין דיתוסף בה נהירו ושלימא כדקא יאות, והא אתמר.

תרגום לעברית

ובחבור קדמון, עולת תמיד היא רגל רביעית לפסא העליון. זו עולה תמיד בכל יום מאלו הימים ששת ימי בראשית. בשבת - על אחד שנים, כדי שיתוסף בה אור ושלימות כמו שראוי, והרי נתבאר.

טקסט הזהיר

רעיא מהימנא אמר רעיא מהימנא, מלכו. בשית ספירן איהי עולה תמיד לגבי ו', דאחיד בהון. בן י"ה, גניז בבינה. ובאן ספירה מאינון שית סליקת לגביה. ביומא תליתאה, דאקרי תפארת. דביום השבת אתוסף עמיה נפש יתירה, דאיהי בינה. ה' עלאה. י' אות בשבת, חכמה עלאה. מלה מעוטר בכתר, ובגין דא, בתפלת מוסף פתר יתנו לה.

תרגום לעברית

אמר הרועה הנאמן, המלכות בשש ספירות היא עולה תמיד אצל אות ו' שאחונה בהן. בן י"ה, גנוז בבינה. ובאלו ספירות מאלו השש עולה אצלו? ביום השלישי, הנקרא תפארת. שפיום השבת נוספת עמו נפש יתרה, שהיא בינה, ה' עליונה. י' - אות בשבת, חכמה עליונה, מלה מעוטר בכתר, ומשום זה בתפלת מוסף פתר יתנו לה.

ובְּרֵאשִׁי חֲדָשִׁיכֶם, וְכִי כַּמָּה רִישֵׁין אֵית לָהּ לְסִינְהָרָא. אֵלֹא אֵינוּן תְּרִין נְקוּדִין, כְּגוּוֹנָא דָא נְקוּדָה תַּתְּאָה סִינְהָרָא, תְּרִין רִישֵׁין דִּילָהּ, תְּרִין נְקוּדִין דְּאֵינוּן עָלֶהּ, סְגוּל. בְּקִדְמִיתָא הָוָה כֶּתֶר עָלֵי תְרֵי מַלְכִין כְּגוּוֹנָא דָא, וְהָוֹת סְגוּלָתָא. וּלְבַתֵּר דְּאִמְרַת אִי אִפְשָׁר לְשַׁנֵּי מַלְכִים לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּכֶתֶר אֶחָד, אֲמַר לִיהּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, לְכִי וּמַעֲטִי אֶת עֲצֻמָּה. וְנַחֲיִיתָ לְרִגְלוֹי דְּתְרִין מַלְכִים, כְּגוּוֹנָא דָא וְהֵינּוּ סְגוּל, מַה דְּהָוֹת סְגוּלָתָא, אֶתְהַדְרַת סְגוּל.

תרגום לעברית

ובְּרֵאשִׁי חֲדָשִׁיכֶם - וְכִי כַּמָּה רָאשִׁים יֵשׁ לָהּ לְלִבְנָה? אֵלֹא הֵם שְׁתֵּי נְקוּדוֹת כְּדָגְמַת זֶה נְקֻדָּה תַּחְתּוֹנָה - הַלִּבְנָה, שְׁנֵי רָאשִׁים שְׁלָהּ אֵלּוּ שְׁתֵּי נְקוּדוֹת שֶׁהֵן עָלֶיהָ סְגוּל. בְּרֵאשׁוֹנָה הָיָה כֶּתֶר עַל שְׁנֵי מַלְכִים כְּדָגְמַת זֶה, וְהֵיטָה סְגוּלָתָא. וּלְבִסּוֹף שְׁאִמְרָה אִי אִפְשִׁי לְשַׁנֵּי מַלְכִים לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּכֶתֶר אֶחָד, אֲמַר לָהּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא: לְכִי וּמַעֲטִי אֶת עֲצֻמָּה. וְיִרְדָּה לְרִגְלֵיהֶם שֶׁל שְׁנֵי מַלְכִים כְּמוֹ זֶה, וְזֶהוּ נְקוּדָה סְגוּל. מַה שֶׁהֵיטָה סְגוּלָתָא, חֲזָרָה לְהֵיוֹת סְגוּל.

טקסט הזוהר

וְרָזָא דְּמַלְחָה, לְקַבֵּל תְּרִין נְקוּדִין, דְּאֵינוּן תְּרִין מַלְכִים, קָא רְמִיז פְּרִים בְּנֵי בְקָר שְׁנַיִם, וּלְקַבֵּל נְקוּדָה עֲטָרָה עַל רִישֵׁיהוּ, אֲמַר, וְאֵיל אֶחָד, כְּמוֹ כֶּתֶר אֶחָד. בֶּתֶר דְּאִמְרַת אִי אִפְשָׁר לְשַׁנֵּי מַלְכִים שִׁישְׁתַּמְשׁוּ בְּכֶתֶר אֶחָד, אֲזַעֲרִית גְּרָמָה אוֹף הָכִי, וּשְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת. אֵיל דִּיצְחָק, אֶתְהַדְרַת שְׁעִיר. אֶתְהַפֵּךְ מִרְחֻמִּי לְדִינָא, וְאֶתְזַעֲרִי.

תרגום לעברית

וְסוּד הַדְּבָר - כְּנֻגַּד שְׁתֵּי נְקוּדוֹת שֶׁהֵן שְׁנֵי מַלְכִים, רוּמִז בְּפִסּוּק פְּרִים בְּנֵי בְקָר שְׁנַיִם. וְכְנֻגַּד נְקֻדָּה שֶׁהִיא עֲטָרָה עַל רָאשֵׁיהֶם, אֲמַר וְאֵיל אֶחָד, כְּמוֹ כֶּתֶר אֶחָד. אַחֵר שְׁאִמְרָה אִי אִפְשָׁר לְשַׁנֵּי מַלְכִים שִׁישְׁתַּמְשׁוּ בְּכֶתֶר אֶחָד, הַקְטִינָה עֲצֻמָּה. אִי כֹה, וּשְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת. אֵיל שֶׁל יִצְחָק חֲזָר לְהֵיוֹת שְׁעִיר. הִתְהַפֵּךְ מִרְחֻמִּים לְדִין, וְנִקְטָן.

ובגין דא שעיר עזים אחד לחטאת, ולא אמר לעולה, למחוי פתר. ומנלן דאית ירידה בחטאת, שנאמר (ויקרא ט) וירד מעשות החטאת. ואמאי שתף עולה עם חטאת בירידה. אלא לאולפא, דעולה הות בקדמיתא מדת הרחמים, ולבתר אתהפכת לדינא בירידה, ואתקריאת חטאת, וכלא חד.

תרגום לעברית

ומשום זה נאמר שעיר עזים אחד לחטאת, ולא אמר לעולה, להיות פתר. ומנין לנו שיש ירידה בחטאת? שנאמר (ויקרא ט) וירד מעשת החטאת. ומדוע שתף עולה עם חטאת בירידה? אלא ללמד, שעולה היתה בהתחלה מדת הרחמים, ולבסוף התהפכה למדת הדין בירידה, ונקראת חטאת, והכל אחד.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (רמ"ח ע"א) ◆

טקסט הזוהר

ובגין דא, הביאו עלי

תרגום לעברית

ומשום זה נאמר הביאו עלי כפרה. עלי - היתה הלכנה פתר ודאי, כדגמת זה, ולבסוף התמעטה וירדה לרגליו כדגמת זה ובזמן זה נאמר הביאו עלי כפרה, שנאמר בזה (שם ו) היא העלה, עולה מרגליו, שנאמר בזה (ישעיה סו) והארץ הדם רגלי, לומר בזה השמים כסאי. וזהו סוד (שמואל ב כג) צדיק מושל יראת אלהים. שמהפך דין לרחמים. וסוד הדבר - (תהלים קיח) אכן מאסו הבונים היתה לראש פנה. כדגמת זה הוה"י, יהוה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

